

Adevărul despre păcatul originar

Abd Allah bin Hadi Al-Qahtani

Creștinismul modern (și nu cel pe care Isus – Pacea fie asupra sa! – l-a predicat) are la bază credința în păcatul original și în mântuire, în faptul că profetul Adam (Pacea fie asupra sa!) a făcut o greșală atunci când a mâncat din copac, fapt pentru care Allah Cel Milostiv l-a trimis pe fiul său pentru a fi ucis în mod dureros pe cruce, pentru ca astfel Allah să Îi ierte pe oameni pentru un păcat pe care nici măcar nu l-au făcut!!

<https://islamhouse.com/734574>

- Adevărul despre păcatul originar
 - Dedicație
 - Mulțumiri
 - Introducere
 - De ce este importantă studiarea conceptului creștin de păcat originar?
 - Cum poate fi Dumnezeu răstignit pentru salvarea omenirii?
 - Care este natura reală a lui Hristos (Pacea fie asupra sa!)?
 - Care este soarta descendenților lui Adam (Pacea fie asupra sa!)?
 - Cine i-a oferit autoritate lui Satana?

- Ar trebui să fie pedepsit Satana?
- I-a fost dată lui Satana permisiunea de a amăgi?
- Nu putea Dumnezeu să îl oprească pe Satana?
- A permis Dumnezeu răstignirea lui Isus (Pacea fie asupra sa!)?
- Care este concepția islamului cu privire la om?
- Concluzii

Adevărul despre păcatul originar

حقيقة الخطيئة الأصلية

Dedicatie

Această broșură este scrisă de dragul lui Allah Preaînaltul și sper că El va accepta străduința mea. Dedic lucrarea de față tuturor celor care caută adevărul.

Mulțumiri

Îi sunt recunoscător marelui învățat musulman, Ibn Taymiyyah (**Allah să aibă milă de el!**), pentru munca sa extraordinară, care m-a determinat să studiez conceptul de păcat originar despre care se vorbește în creștinism, și lui Allah Preaînaltul, care m-a ajutat să termin această lucrare. De asemenea, doresc să îmi exprim recunoștința față de stimații mei frați, dr. ‘Abd Allah Abu Ishi și dr. ‘Abd Ar-

Razaq Sammandar, pentru sugestiile lor valoroase și corecturile lor.

Dacă este vreun bine în această lucrare, este de la Allah Preaînaltul; iar dacă este vreo greșeală, este a mea.

‘Abd Allah ibn Hadi al-Qahtany

În Numele lui Allah Ar-Rahman (Preamilostivul), Ar-Rahīm (Prea Îndurătorul)

Introducere

Chestiunile legate de credință sunt un subiect delicat de abordat. Cu toate acestea, datorită progresului rapid al mijloacelor de comunicare și a dispariției barierelor culturale, a

devenit necesar ca doctrinele și credințele să fie cercetate în mod obiectiv și cu o minte deschisă. Toți învățații religioși și credincioșii trebuie să se intereseze cu privire la convingerile sau credințele alternative ale oamenilor din culturi mai îndepărtate, căutând răspunsuri, sau, cel puțin, clarificând diferite aspecte ale naturii universale, și aceasta pentru că aceste convingeri sunt exportate împreună cu diferitele tipuri de mărfuri comercializate. Din moment ce guvernele stabilesc standarde de calitate pentru tot ceea ce este importat, cred că este important să fie testate, de asemenea, aceste valori și convingeri. În mod special, relația

noastră cu lumea creștină a devenit atât de apropiată, încât avem nevoie să aflăm cu ce poate contribui fiecare parte la înțelegerea unei asemenea chestiuni.

Conceptul de păcat originar din creștinism se află la baza unei multitudini de credințe precum divinitatea lui Isus (**Pacea fie asupra sa!**), răstignirea lui și mântuirea omenirii prin aceasta. Din acest motiv, acesta s-a distins drept un bun candidat pentru a fi studiat.

Metodologia pe care o vom urma în această cercetare a păcatului originar implică două tipuri de dovezi:

- primul este reprezentat de realizarea studiului bazându-ne pe toate posibilitățile logice care ar putea explica adevărul cu privire la „păcatul originar”. De fapt, scriitorul a depins de argumentele aduse de către proeminentul învățat musulman al secolului al XIII-lea, Ibn Taymiyah.[\[1\]](#)
- al doilea este reprezentat de studiul „păcatului originar” prin prisma dovezilor din Biblie[\[2\]](#), pentru a demonstra validitatea acestui concept în creștinism.

Procedând astfel, lăsăm la latitudinea cititorilor pe care Dumnezeu i-a înzestrat cu intelect, care îi diferențiază de alte creaturi, să cugete, să analizeze

și să evalueze, iar apoi să decidă pentru ei înșiși.

De ce este importantă studierea conceptului creștin de păcat originar?

Profesorul Jürgen Moltmann a spus în cartea sa, „**Dumnezeul răstignit**”:

„Moartea lui Isus pe cruce este baza tuturor teologiilor creștine... toate afirmațiile creștinilor cu privire la Dumnezeu, păcat și moarte au la bază răstignirea lui Hristos. Toate afirmațiile creștine cu privire la istorie și speranță au la bază răstignirea lui Hristos.”[\[3\]](#)

Este evident faptul că, fără conceptul de păcat originar, nu ar mai fi nevoie de răstignirea lui Hristos (**Pacea fie asupra sa!**), de mântuire sau ispășire.

Garner Ted Armstrong, vicepreședinte executiv și coeditor al revistei **Adevărul evident (o revistă creștină din America, care dispune în prezent de un tiraj de 6 milioane de exemplare pe lună)**, încearcă să răspundă la propria întrebare prin articolul intitulat **A fost învierea o farsă? În acesta, el afirmă că:**

„Învierea lui Isus Hristos din Nazaret este fie evenimentul suprem din istorie, fie o inovație flagrantă și deliberată

prin care au fost înșelați adepții creștinismului.” [4]

Josh McDowell, un evanghelist american, a afirmat în cartea sa, **Factorul învierii:**

„Am fost forțat să conchid că învierea lui Isus Hristos este fie una dintre cele mai rele, crude, corupte și false chestiuni impuse minților umane, fie cel mai fantastic eveniment din istorie.” [5]

Cu toate controversesele prezentate mai sus cu privire la chestiunea răstignirii considerată necesară pentru mântuirea de păcatul original, existente chiar și printre unii dintre cei mai proeminenți

evangheliști americani sau de alte naționalități, ne dăm seama de importanța cercetării unui asemenea concept.

Cum poate fi Dumnezeu răstignit pentru salvarea omenirii?

Creștinii au depășit toate limitele considerându-L nedrept pe Dumnezeu Cel Atotputernic. Ei L-au desconsiderat pe Dumnezeu într-un fel în care nicio altă națiune nu a făcut-o vreodată. De fapt, ceea ce fac ei nu are nimic de-a face cu slăvirea sau glorificarea lui Dumnezeu. Ei susțin că atunci când Adam (**Pacea fie asupra sa!**) a mâncat din pomul interzis, Dumnezeu S-a mâniat și l-a pedepsit;

iar pedeapsa a fost moștenită urmașii lui, până la venirea lui Isus (**Pacea fie asupra sa!**). Răstignirea lui avea să elibereze generațiile care l-au urmat de păcatul strămoșului lor. De asemenea, creștinii susțin că toți fiii lui Adam (**Pacea fie asupra sa!**) au fost seduși de către Satana, inclusiv Profeții lui Dumnezeu, precum Noe, Avraam, Moise, David, Solomon (**Pacea fie asupra lor!**) etc.

În opoziție, islamul respinge aceste pretinderi, Nobilul Coran spunând despre acești Profeți respectați (**Pacea fie asupra lor!**):

„Și Noi i-am dăruit lui (**lui Avraam, după ce a părăsit neamul său**) pe Ishaq

(Isaac), și pe Yaqub (Iacob) (un fiu și un nepot) și pe amândoi i-am călăuzit - și pe Nūh (Noe) l-am călăuzit Noi încă și mai înainte - și printre urmașii săi sunt Dawud (David), Suleiman (Solomon), Ayub (Iov), Yusuf (Iosif), Musa (Moise) și Harun (Aaron) - și astfel îi răsplătim Noi pe cei care fac bine; ~ Și Zakariya (Zaharia), Yahya (Ioan), Isā (Isus) și Ilyās (Ilie) - toți fiind printre cei drepți! ~ Și Ishmail (Ismail), Al-Yasā (Eliseu), Yunus (Iona) și Lut (Lot) - pe toți i-am preaales Noi deasupra tuturor lumilor (semințiilor)!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 6:84-86]

Știm că tatăl Profetului Avraam (Pacea fie asupra sa!) a fost un necredincios,

Însă Dumnezeu nu l-a pedepsit pe Avraam (Pacea fie asupra sa!) pentru păcatul grav al tatălui său. Prin urmare, ar fi fost logic să îl considere responsabil pentru păcatul strămoșului său, Adam (Pacea fie asupra sa!)?! Mai mult decât atât, conceptul creștin de păcat original pretinde în mod eronat că Profetul Adam (Pacea fie asupra sa!) nu s-ar fi căit. Cu toate acestea, Dumnezeu afirmă că Adam (Pacea fie asupra sa!) s-a căit și că El l-a iertat. Acest fapt este menționat cu claritate în Nobilul Coran:

„Adam a primit de la Domnul său cuvinte (de inspirație, rugă prin care să-L invoce pentru a-l ierta) și (El) l-a iertat, căci El este At-Tawwāb

(Primitorul de căință), Ar-Rahīm (Prea Îndurător).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:37]

Creștinii au mers până într-acolo încât au susținut că, prin intermediul răstignirii, care este un păcat major, Dumnezeu i-a salvat pe Adam (Pacea fie asupra sa!) și pe urmașii săi de Focul Iadului. Creștinii susțin, de asemenea, că, prin această presupusă răstignire, Dumnezeu l-a putut păcăli pe Satana, fără a ține însă seama de faptul că Șeitan nu l-a supus lui Dumnezeu Cel Atotputernic, fapt pentru care merita Pedeapsa, din momentul în care a refuzat să se prosterneze în fața lui Adam (Pacea fie asupra sa!) și l-a sedus, determinându-l

să comită păcatul. De fapt, Dumnezeu ar fi putut să îl pedepsească pe Satana cu mult timp înainte de venirea lui Isus (Pacea fie asupra sa!). Astfel, nu putem decât să ne îndoim de ipoteza conform căreia fiii lui Adam (Pacea fie asupra sa!) sunt considerați răspunzători pentru greșeala strămoșului lor. [\[6\]](#)

De fapt, viața lui Isus (Pacea fie asupra sa!) este învăluită în mister, excepție făcând cei trei ani ai misiunii sale. Nu are rost să discutăm numeroasele îndoieli și suspiciuni pe care le-au avut sectele creștine timpurii și învățații musulmani. Biserica creștin-ortodoxă transformă în punctul central al doctrinei sale faptul că viața lui Isus (Pacea fie asupra sa!) a fost luată pe

cruce, că a murit și a fost îngropat, că a înviat, având rănilor vindecate, că s-a plimbat, a vorbit și a mâncat alături de discipolii săi, după care trupul său a fost înălțat la Cer. Toate acestea au fost necesare pentru doctrina teologică a sacrificării și a ispășirii păcatelor, inclusiv pretinsul păcat original care este respins de către islam.

Cu toate acestea, unele secte creștine timpurii au respins doctrina conform căreia Isus (**Pacea fie asupra sa!**) a fost omorât pe cruce. În cartea sa (**Crucifixion or Crucifiction?**, pp. 19-38), Deedat a oferit numeroase referiri cu privire la falsitatea acestui concept. El și-a bazat majoritatea dovezilor pe

Biblie și pe alte scrieri ale autorităților creștine.

Chestiunea răstignirii, așa cum este prezentată în creștinism, susține pretinderile conform cărora evreeii s-au aflat în spatele răstignirii lui Isus (Pacea fie asupra sa!), fapt care nu este adevărat. În schimb, **haideți să reflectăm la ceea ce Coranul afirmă cu privire la răstignire:**

„(Noi i-am blestemat) din pricina încălcării legământului lor și a respingerii lor a ayatelor (versete, dovezi, evidențe, semne, revelații) lui Allah și a uciderii de către ei a Profeților pe nedrept și a rostirii cuvintelor: «Inimile noastre sunt

învelite (adică nu înțelegem ceea ce ne spun Mesagerii).» În fapt, Allah le-a pecetluit, pentru necredința lor, fiindcă ei nu cred decât foarte puțin (într-o altă interpretare: ei nu cred, în afara unui număr mic dintre ei). ~ Și din pricina necredinței lor (a evreilor, în Profeția lui Isus, pacea fie asupra sa!) și a clevetirilor grele pe seama Mariei, ~ Și din pricina vorbelor lor: «Noi l-am omorât pe Mesia Isus, fiul Mariei, Trimisul lui Allah!», în vreme ce ei nu l-au omorât, nici nu l-au răstignit pe cruce (Allah Preaînaltul l-a mântuit pe Trimisul Său, Isus; el nu a fost omorât și nu a fost răstignit, ci a fost răstignită o altă persoană, iar ei și-au închipuit numai că acesta este Isus, fiindcă Allah

a făcut să semene cu el și ei l-au omorât, crezând că este Isus, pacea fie asupra sa!), ci a fost făcut (cineva) să semene cu el! Cei care au avut păreri diferite în privința lui (Isus, pacea fie asupra sa), au fost în îndoială (în legătură cu moartea lui); ei nu au avut cunoștință sigură despre ea (moartea lui), ci doar au urmat unor presupuneri. De bună seamă, nu l-au omorât, ~ Ci Allah l-a înălțat la El. Iar Allah este ‘Azīz (Invincibil, Atotputernic), Hakīm (Preaînțelept). ~ Nu va fi niciunul dintre oamenii Cărții (evrei și creștini) care să nu creadă în el, înaintea morții sale. Iar în Ziua de Apoi, el (Isus, pacea fie asupra sa) va

fi martor împotriva lor.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:155-159]

În versetele coranice de mai sus, găsim o listă a nelegiuirilor de care evreii se fac vinovați, **printre care:**

◆ au rupt legământul făcut;

◆ au respins Călăuzirea lui Allah (Dumnezeu) transmisă prin intermediul Mesagerilor Săi (Pacea fie asupra lor!);

◆ i-au omorât pe Mesagerii lui Allah (Pacea fie asupra lor!), având astfel o vină dublă, care include crima și sfidarea deliberată a Legii lui Allah;

◆ s-au imaginat în mod arogant suficienți pentru ei înșiși, ceea ce este o blasfemie împotriva admitterii Binecuvântărilor lui Allah;

Apoi, apare o altă listă de nelegiuiri, observate dintr-un punct de vedere diferit:

◆ au respins credința;

◆ i-au adus acuzații false unei femei evlavioase așa cum era Maria (**Pacea fie asupra ei!**), care a fost aleasă de către Allah Preaînaltul pentru a fi mama lui Isus (**Pacea fie asupra sa!**);

◆ s-au lăudat că l-au ucis pe Isus (**Pacea fie asupra sa!**), când, de fapt, ei erau victimele propriilor halucinații;

- ◆ i-au împiedicat pe oameni de la Calea lui Allah Preaînaltul;
- ◆ și-au asuprit semenii prin camătă și fraudă.[\[7\]](#)

Acuzația falsă împotriva Mariei (**Pacea fie asupra ei!**) a fost aceea că ea nu era castă. O asemenea acuzație este destul de gravă atunci când este făcută împotriva unei femei oarecare, dar este total lipsită de respect atunci când este făcută împotriva Mariei, mama unui Profet al lui Allah, Isus (**Pacea fie asupra lor!**). Evreii au respins Mesajul lui încă de la început, prin ridiculizarea Puterii lui Allah Preaînaltul în ceea ce privește nașterea lui extraordinară (**a se vedea Nobilul Coran, 17:27-28**).

Castitatea femeilor este extrem de respectată, pentru că este un aspect esențial al demnității și al onoarei lor, de care nimeni nu se poate îndoii, cu excepția cazului în care se aduc dovezi clare ale comiterii unui act imoral, și anume 4 martori. Dacă cei care aduc acuzații nu pot dovedi acest lucru, atunci ei sunt pedepsiți cu 80 de lovituri de bici și nu mai pot fi acceptați ca martori (a se vedea versetul din Nobilul Coran care discută despre această chestiune, 24:4).

Mai multe secte creștine, precum bazilienii, au respins, de asemenea, chestiunea răstignirii lui Isus (Pacea fie asupra sa!) și au crezut în faptul că altcineva a fost răstignit în locul lui.

Doceta, o altă sectă creștină, susține că Isus Hristos (**Pacea fie asupra sa!**) nu a avut niciodată un corp fizic, ci numai unul aparent sau un corp fantomă. Evanghelia după Barnabas susține, de asemenea, teoria conform căreia Hristos (**Pacea fie asupra sa!**) a fost înlocuit pe cruce.

Mai mult decât atât, creștinii susțin că Isus Hristos (**Pacea fie asupra sa!**) a fost în același timp om și Dumnezeu. El (**Pacea fie asupra sa!**) le-a permis în mod intenționat necredincioșilor să îl răstignească; astfel încât să îl poată păcăli pe Satana. [\[8\]](#) Ei pretind că Isus (**Pacea fie asupra sa**) a ascuns faptul că era Dumnezeu pentru ca Șeitan să nu îl recunoască, iar în acest scop el (**Pacea**

fie asupra sa!) le-a permis dușmanilor săi să îl captureze, să îl bată și să îl scuie. [9] Conform lor, el (Pacea fie asupra sa!) le-a permis, de asemenea, să îl răstignească și să îi pună coroana de spini pe cap, moment în care și-a manifestat teama de moarte, spunând:

„«Eli, Eli, lama sabactani?», adică: «Dumnezeu Meu, Dumnezeu Meu, pentru ce M-ai părăsit?»” (Biblia, Matei, 27:46)

Conform creștinilor, aceste cuvinte au fost rostite astfel încât Satana să nu știe că Isus (Pacea fie asupra sa!) era „Dumnezeu” sau „Fiul lui Dumnezeu” și aceasta deoarece el dorea să îi ducă sufletul în Focul Iadului, așa cum se

presupune că a făcut-o cu Noe, Avraam, Moise și cu alți Profeți (Pacea fie asupra lor) și credincioși deopotrivă.

Creștinii spun de asemenea că, în acest fel, Dumnezeu a obținut un pretext (o dovadă) pentru a îl pedepsi pe Satana. Prin urmare, Dumnezeu a putut să îl pedepsească pe Satana și să îi salveze pe fiii lui Adam (Pacea fie asupra sa!) din Focul Iadului.

Astfel de pretinderi sunt false, deoarece Îi atribuie nedreptatea lui Dumnezeu Cel Atotputernic. Cine îndrăznește să vorbească în acest mod despre Dumnezeu? Aceasta este într-adevăr o acuzație teribilă adusă

Cunoașterii, Înțelepciunii și Dreptății
lui Dumnezeu, fapt care nu are niciun
precedent. **Dumnezeu spune în Nobilul
Coran:**

„Spune (o, Mohammed, omenirii):
«Dacă marea ar fi cerneală pentru
(scrierea) Cuvintelor Domnului meu,
marea s-ar isprăvi înainte de a se
isprăvi Cuvintele Domnului meu, chiar
dacă i-am aduce spre ajutor o (altă
mare) asemenea ei.»” [Traducerea
sensurilor Nobilului Coran, 18:109]

Vom examina aceste pretinderi într-o
manieră logică sistematică, privindu-le
din mai multe unghiuri. Dacă acceptăm
faptul că Isus (Pacea fie asupra sa!) a
spus: „Eli, Eli, lama sabactani?” și că

el (**Pacea fie asupra sa!**) a făcut aceasta doar pentru a îl înșela pe Satana, atunci el (**Pacea fie asupra sa!**) este acuzat de minciună. Cu toate acestea, musulmanii cred că un Profet al lui Dumnezeu (**Pacea fie asupra sa!**) nu a mințit niciodată, din moment ce toți Profetii (**Pacea fie asupra lor!**) sunt infailibili. Singura alternativă rămasă este aceea că Isus (**Pacea lui Allah fie asupra lui!**) nu a știut că este „Fiul lui Dumnezeu”, lucru care este exclus. Prin urmare, am rămas cu a treia și cea mai probabilă opțiune, și anume că Isus (**Pacea fie asupra sa!**) a fost un om. [\[10\]](#)

Care este natura reală a lui Hristos (Pacea fie asupra sa!**)?**

Dacă Satana i-a luat pe fiii lui Adam (Pacea fie asupra sa!) pentru păcatul părintelui lor, atunci nu există nicio diferență între natura umană a lui Hristos (Pacea fie asupra sa!) și cea a celorlalți oameni. [\[11\]](#) Sunt multe pasaje în Biblie care fac referire la Isus (Pacea fie asupra sa!) ca la un om, printre care se numără următoarele versete:

„Veniți de vedeți un OM care mi-a spus tot ce am făcut (...)?” (Biblia, Ioan, 4:29)

„Bărbați israeliți, ascultați cuvintele acestea! Pe Isus din Nazaret, OM adevărat de Dumnezeu înaintea voastră prin minunile, semnele și lucrările

pline de putere pe care le-a făcut Dumnezeu prin 31 în mijlocul vostru, după cum bine știți.” (Biblia, Faptele Apostolilor, 2:22)

În realitate, Isus (Pacea fie asupra sa!) nu a fost niciodată citat în Biblie ca spunând despre sine că este fiul lui Dumnezeu. Mai mult decât atât, există alți Profeți ai lui Dumnezeu (Pacea fie asupra lor!) care au fost menționați în Biblie ca fiind fiii lui Dumnezeu, așa cum găsim, spre exemplu, în Psalmi, 2:7, unde se face referire la David (Pacea fie asupra sa!) ca la fiul lui Dumnezeu:

„(...) Domnul Mi-a zis: «Tu ești fiul Meu! Astăzi te-am născut.»” (Biblia, Psalmi, 2:7)

De ce nu este David (Pacea fie asupra sa!) considerat a fi „fiul lui Dumnezeu” în același mod ca Isus (Pacea fie asupra sa!)?!

Care este soarta descendenților lui Adam (Pacea fie asupra sa!)?

Dacă spunem că generațiile de oameni dinainte de Hristos (Pacea fie asupra sa!) au fost asemeni celor care au venit după el (Pacea fie asupra sa!), cum este posibil ca lui Satana să îi fie permis să încătușeze generațiile anterioare, dar nu și pe cele ulterioare, în ciuda

faptului că ei sunt cu toții, în mod egal, descendenții lui Adam (Pacea fie asupra sa!)?! Mai mult decât atât, ei au comis păcate mai grave decât națiunile Profetilor lui Dumnezeu (Pacea fie asupra lor!) de dinainte de ei. Pe ce bază i s-a dat lui Satana dreptul de a le pedepsi pe generațiile și pe Profetii de dinainte de Isus (Pacea fie asupra sa!), eliberându-i de pedeapsă pe tiranii și pe necredincioșii de după el (Pacea fie asupra sa!)?

Cine i-a oferit autoritate lui Satana?

Pretinderea că lui Satana i s-a permis să îi ducă în Focul Iadului pe fiii lui Adam (Pacea fie asupra sa!) ar putea avea doar una dintre următoarele două

implicații: fie ceea ce a făcut Șeitan este o nedreptate comisă de el împotriva descendenților lui Adam (Pacea fie asupra sa!), fie tot ceea ce a făcut este drept.

a. Dacă asemenea acțiuni ar fi fost juste, atunci Satana nu ar fi fost învinuit și nu ar fi existat niciun motiv pentru care Hristos (Pacea fie asupra sa!) să îl împiedice să facă ceea ce este corect. Din contră, lui Satana ar fi trebuit să i se acorde posibilitatea de a îi lua și pe cei de dinainte și pe cei de după Isus (Pacea fie asupra sa!).

b. Dacă ceea ce a făcut Satana era nedrept și Dumnezeu nu l-a oprit înainte de venirea lui Hristos (Pacea fie

asupra sa!), ne aflăm în fața a două scenarii posibile: fie Dumnezeu nu a fost Capabil (Allah să ne ierte!) să oprească o asemenea nedreptate, fie a fost Capabil, dar nu a făcut-o. În acest caz, nu există nicio diferență dacă nedreptatea a fost oprită într-un moment sau altul.

Ar trebui să fie pedepsit Satana?

Dacă lui Satana i-a fost permis să ducă oamenii în Iad pentru păcatele părintelui lor înainte de venirea lui Hristos (Pacea fie asupra sa!), atunci nu este nicio nevoie să fie pedepsit sau învinuit. Dacă el nu a avut această permisiune, atunci nu este nevoie să fie înșelat, pentru că el este responsabil

pentru nelegiuirile sale și trebuie pedepsit.

Dacă Isus (**Pacea fie asupra sa!**) nu ar fi stabilit dovada pentru Satana înaintea răstignirii sale, el ar fi putut spune că nu a știut că acel om reprezintă partea „umană a lui Dumnezeu” și că Dumnezeu i-a permis să îi ducă pe fiii lui Adam (**Pacea fie asupra sa!**) în Iad, Isus (**Pacea fie asupra sa!**) fiind unul dintre aceștia. În acest caz, diavolul ar putea afirma în mod natural că nu știa că Dumnezeu S-a întrupat în persoana lui Isus (**Pacea fie asupra sa!**). Dacă ar fi știut acest detaliu, atunci cu siguranță l-ar fi slăvit. Prin urmare, el poate, de asemenea, să pledeze în mod logic

pentru clemență pentru păcatele sale și să ceară ca Dumnezeu să nu îl pedepsească.

Putem presupune că Satana ar fi putut spune în acest sens:

„O, Domnul meu! Acesta este singurul om căruia i-am luat sufletul din greșeală. Cu toate acestea, am dreptul să iau sufletele oamenilor de după el (Hristos), la fel cum am făcut-o înainte de el din cauza păcatului părintelui lor sau al propriilor păcate.”

Dacă ceea ce afirmă creștinii este adevărat, atunci Dumnezeu va avea nevoie de un alt pretext pentru a îl face

responsabil pe Satana pentru ceea ce a făcut.

I-a fost dată lui Satana permisiunea de a amăgi?

Dacă pretindem că Adam (**Pacea fie supra sa!**) a comis un păcat și că urmașii lui au făcut același lucru din cauza amăgirii lui Satana, atunci nu ar trebui ca Dumnezeu să îi pedepsească pe toți pentru păcatele lor? Dacă putem admite că orice persoană rațională va susține că Satana are dreptul de a îi amăgi pe fiii lui Adam (**Pacea fie asupra sa!**), atunci nu ar trebui să îi fie oferită autoritatea de a îi persecuta pe aceștia fără Permișiunea lui Dumnezeu? Nu este această pretindere

împrumutată de la magi, care spun că fiecare rău, păcat sau persecuție este înfăptuită de către Satana? Dumnezeu nu are nimic de a face cu aceste lucruri. El nu pedepsește pe nimeni pentru păcatele pe care le-a comis, deoarece Satana i-a făcut pe oameni să păcătuiască și tot el îi va pedepsi pentru acestea. Nu există nicio îndoială că asemenea credințe false au fost introduse în creștinism prin intermediul magilor. Prin urmare, nu există dovezi care să susțină aceste afirmații, nici în vreo carte revelată și nici de la vreunul dintre discipoli.

Satana i-a persecutat pe fiii lui Adam (Pacea fie asupra sa!) și i-a trimis în Iad cu sau fără Permisivul lui

Dumnezeu? Dacă ei cred că acest lucru a fost făcut cu Permissiunea lui Dumnezeu, atunci Satana nu merită să fie pedepsit. Dar dacă nu a avut Permissiunea lui Dumnezeu, atunci ar fi drept să spunem că Dumnezeu i-a permis lui Satana să comită o asemenea nedreptate fără să îl pedepsească? Dacă acestea au fost permise de către Dumnezeu la un moment dat, atunci vor fi permise oricând. Nu există nicio diferență între timpul de dinainte de Isus (Pacea fie asupra sa!) și cel de după el (Pacea fie asupra sa!) în ceea ce privește chestiunea nedreptății sau a păcatului.

Nu putea Dumnezeu să îl oprească pe Satana?

Nu putea Dumnezeu să îl oprească pe Satana și să îl pedepsească fără a plănuși schema întrupării lui Dumnezeu într-o formă umană, în persoana lui Isus (**Pacea fie asupra sa!**), după cum susțin creștinii, pentru a îl înșela pe Satana și a îl face să creadă că Isus (**Pacea fie asupra sa!**) era un om? Nu ar fi fost corect ca Dumnezeu să acționeze astfel?

Dacă răspunsul este negativ, atunci Dumnezeu nu are nevoie să plănuiască o schemă pentru a îl înșela pe Satana și să Se răstignească pe Sine Însuși sau pe „fiul Său, Isus (**Pacea fie asupra sa!**)”. A fost o obligație pentru Dumnezeu să facă dreptate oprindu-l pe Satana de la faptele rele? Dacă nu a

fost, atunci Satana ar avea permisiunea să continue să le comită tot timpul, din moment ce nu este nicio diferență între un timp și altul.

Dacă creștinii susțin că Dumnezeu nu a fost Capabil să îl oprească pe Satana, atunci ei Îl acuză că nu ar avea suficientă putere (**Allah să ne ierte!**) pentru a face acest lucru. O asemenea percepție a lui Dumnezeu este considerată de toate religiile ca fiind cel mai rău tip de necredință. O asemenea concluzie este similară cu aceea a ateistilor, care susțin că lumina nu a putut salva lumea de rău.

A permis Dumnezeu răstignirea lui Isus (Pacea fie asupra sa!)?

În conformitate cu credința creștină, se presupune că evreii necredincioși i-au ajutat pe soldații romani să îl captureze și răstignească pe Isus (Pacea fie asupra sa!) (a se vedea Matei, 26:47-45). L-au ascultat sau nu pe Dumnezeu făcând astfel? Dacă ei Îl ascultau pe Dumnezeu, atunci evreii care l-au răstignit pe Hristos (Pacea fie asupra sa!) meritau o răsplată de la Dumnezeu pentru supunerea lor față de El, la fel ca toți ceilalți credincioși supuși. De fapt, aproape toți creștinii sunt de acord cu faptul că evreii au fost cei mai mari păcătoși dintre oameni.

Ei au stabilit un anumit moment pentru a îi persecuta pe evrei în ultimele lor zile de post[12], pentru a comemora

zilele răstignirii. Mai mult decât atât, dacă acei evrei erau nesupuși, nu putea Dumnezeu să îi oprească de la a îl răstigni pe Hristos (**Pacea fie asupra sa!**)?

Dacă Dumnezeu nu putea face aceasta, atunci El nu putea nici să îl oprească pe Satana de la a asupri generațiile viitoare. Dacă Dumnezeu putea opri oamenii de la comiterea de păcate și nu a făcut-o, atunci El putea, de asemenea, să îl oprească pe Satana fără a avea nevoie de o schemă prin care să îl amăgească.

Pe de altă parte, dacă actul răstignirii a fost permis de către Dumnezeu, atunci ar fi în regulă să i se dea lui Șeitan

abilitatea de a îi pedepsi oricând pe fiii lui Adam (**Pacea fie asupra sa!**), atât în trecut, cât și în prezent. Prin urmare, nu ar mai fi fost nevoie ca Dumnezeu să îl înșele pe Satana. [\[13\]](#)

Din cele de mai sus, putem spune că nu există nicio îndoială asupra faptului că o persoană matură va recunoaște modificările care s-au petrecut în creștinism. Scopul nostru este acela de a explica unele dintre discrepanțele pe care ei le folosesc drept scuze pentru ei înșiși pentru a nu accepta credința în Allah, în Cartea Sa (**Coranul**), în Profetul Său (Mohammed -Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și în religia Sa) **islamul**.(

Dumnezeu (**Allah**) este Drept și nu le-a poruncit oamenilor să creadă în absurdități sau să facă ceva peste puterea lor. Dumnezeu, mărire Lui, nu le-a cerut niciodată oamenilor să facă ceva care este peste puterile lor. Este regretabil că, și azi, creștinii continuă să Îi atribuie o nedreptate de nedescris lui Dumnezeu, fapt pe care niciun necredincios nu l-a făcut mai înainte.

Care este concepția islamului cu privire la om?

Islamul afirmă că fiecare ființă umană are dreptul de a beneficia de această religie Divină. Drumul spre fericire este liber și deschis pentru oricine dorește să pășească pe el din proprie

inițiativă. Cu toții au fost binecuvântați în mod înnăscut cu anumite drepturi și privilegii, pe care Dumnezeu le-a garantat tuturor, fără niciun fel de discriminare. Islamul insistă asupra faptului că tot ceea ce se află în Ceruri și tot ceea ce se află pe Pământ, precum și tot ceea ce se află între acestea, a fost creat spre beneficiul întregii omeniri.

Într-adevăr, Dumnezeu a făcut toate acestea și mai mult decât atât! El a pus religia Sa (**fitrah**) în fiecare om, acesta fiind un drept înnăscut, inalienabil și sacru, cu care fiecare ființă umană a fost înzestrată. În spatele diversității omenirii se află o fire înnăscută, inseparabilă de natura umană. Aceasta

este religia primordială, singura religie adevărată. **Allah Preaînaltul spune:**

„(Unica) religie acceptată de Allah este islamul și nu au fost deosebiri între cei cărora le-a fost dată Scriptura (evreii și creștinii) decât după ce a ajuns la ei Știința, din pricina pizmei lor. Iar cel care nu crede în Semnele lui Allah (să știe că) Allah este Grabnic la socoteală!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:19]

Fiecare persoană o deține, această aculturație, cu excepția celor care sunt îndoctrinați, dezinformați sau corupți, fapt care i-a făcut să creadă diferit. Profetul Mohammed)Pacea și

binecuvântarea lui Allah fie asupra sa(a spus:

„Fiecare copil se naște cu înclinația naturală de a I se supune lui Allah (fitrah), (adică, de a fi musulman), însă, mai apoi, părinții lui îl fac evreu, creștin sau zoroastrian.” (Al-Bukhari și Muslim)[14]

Islamul nu susține nicio idee de „cădere a omului” și niciun concept de „păcat original”. Omul se naște liber de păcate, într-o stare perfectă, cu abilitatea de a înțelege și cu o înclinație naturală de a Îl cunoaște pe Dumnezeu Cel Adevărat. Astfel, toți oamenii sunt egali, aceasta fiind baza universalității islamului.[15]

Concluzii

Pentru a rezuma, această carte prezintă unele dintre argumentele logice posibile cu privire la ideea de „păcat originar”, care este cea mai importantă credință a creștinătății, pe baza căreia au fost construite unele doctrine precum cea a răstignirii sau a mântuirii. Încheiem prin rezumarea tuturor posibilităților logice în ceea ce privește credința creștină aflată în jurul ideii de „păcat originar”:

1) prima poziție presupune că Dumnezeu face orice dorește, fără înțelepciune, rațiune sau dreptate; după cum susțin determiniștii.

2) cea de a doua poziție presupune că Dumnezeu înfăptuiește dreptatea care este cerută de oameni (**după standardele umane**); după cum susțin fataliștii.

3) cea de a treia poziție presupune că Dumnezeu este Drept și că El este departe de comiterea oricărei forme de nedreptate. Cu toate acestea, Dreptatea Lui este diferită de cea a creației Sale.

Pe baza acestor trei presupuneri menționate mai sus, vom examina credințele creștine cu privire la „păcatul originar”, răstignirea lui Hristos (**Pacea fie asupra sa!**) și învinuirea lui Satana pentru luarea sufletului lui Isus (**Pacea fie asupra**

sa!). Prin urmare, **trei argumente vor fi luate în considerare pentru aceste trei presupuneri:**

◆ dacă urmăm prima presupunere, atunci Dumnezeu are Dreptul de a îi da lui Satana putere asupra fiilor lui Adam (**Pacea fie asupra sa!**) de a îi persecuta pe toți, fără ca ei să fi comis vreun păcat. Prin urmare, nu este nevoie de un plan care să servească drept pretext pentru Satana.

◆ dacă luăm în considerare cea de a doua presupunere, știm că dacă o persoană realizează că unul dintre slujitorii săi i-a poruncit unei alte persoane să facă un lucru demn de

pedeapsă, atunci ar fi drept să fie pedepsiți amândoi, atât cel care a poruncit, cât și cel care i s-a supus. Nu ar fi drept să fie împuternicit cel care a comandat să îl pedepsească pe cel care s-a supus. De asemenea, nu este drept ca acesta să primească împuternicire pentru a îi pedepsi pe descendenții celui care i s-a supus, deoarece aceștia nu au luat parte la păcatul tatălui lor. Dacă spunem că are dreptul să îi înrobească pentru că tatăl lor s-a supus, atunci ar trebui să aibă dreptul de a îi învinovăți și pe strămoși și pe urmași. Prin urmare, nu este drept să i se retragă dreptul prin înșelăciune. Dacă are dreptul să îi facă responsabili pentru păcatele strămoșilor, atunci are

dreptul să îi pedepsească pe ambii, pe strămoși și pe urmași.

Dacă spunem că, după ce Satana a luat partea umană a lui Isus (**Pacea fie asupra sa!**), a fost oprit de la a îi mai lua pe descendenții lui Adam (**Pacea fie asupra sa!**), atunci acest păcat al lui ar fi cel mai mic dintre toate păcatele pe care le-a comis, pentru că nu a știut că Isus (**Pacea fie asupra sa!**), conform credinței creștine, reprezenta partea umană a lui Dumnezeu. Această greșală nu l-ar fi împiedicat să îi înrobească pe ceilalți. Prin urmare, dacă Satana l-a luat în mod greșit pe Isus (**Pacea fie asupra sa!**) pentru că a crezut că era fiul omului, atunci acest

lucru nu ar trebui să îl împiedice să ia și restul oamenilor.

◆ a treia presupunere este aceea că Dreptatea lui Dumnezeu nu este asemeni celei a creației Sale, ci, mai degrabă, aceasta este o caracteristică a Dreptății Sale, prin care El nu reduce meritele cuiva și nu pedepsește pe nimeni decât pentru ceea ce a făcut. Prin urmare, nu este drept ca Dumnezeu să îi pedepsească fiii lui Adam (**Pacea fie asupra sa!**) pentru păcatul părintelui lor. De asemenea, nu este drept ca Dumnezeu să îi pedepsească pe Profeții care nu au păcate, pentru că Profeții (**Pacea fie asupra lor!**) sunt infailibil și nevinovați. [\[16\]](#)

Așadar, dacă ei au murit fără a avea păcate pentru care să merite să fie pedepsiți, cum pot fi pedepsiți pentru păcatul părintelui lor, chiar dacă ar fi să presupunem că Adam (**Pacea fie asupra sa!**) ar fi murit persistând în păcat, lucru care este fals?

De asemenea, dacă facem o altă presupunere falsă și anume aceea că Profeții (**Pacea fie asupra lor!**) au avut păcate pentru care merită să fie pedepsiți după moarte și că Satana a fost împuternicit să îi pedepsească, atunci oamenii de după Isus, care nu sunt Profeți (**Pacea fie asupra lor!**), merită, de asemenea, să fie pedepsiți. Cum am putea accepta dreptatea care are un standard illogic și dublu prin

permisiunea pedepsirii Profeților
(**Pacea fie asupra lor!**) și nu a celor
care le sunt inferiori?

Ideea răstignirii, așa cum este atribuită
ideii de „păcat original”, nu este
incompatibilă doar cu intelectul uman
și cu înțelegerea dreptății, ci
contrazice, de asemenea, **învățămintele
biblice:**

„Sufletul care păcătuiește, acela va
muri. Fiul nu va purta nelegiuirea
tatălui său, și tatăl nu va purta
nelegiuirea fiului său! Neprihănirea
celui neprihănit va fi peste el, și
răutatea celui rău va fi peste el.”
(**Biblia, Ezechiel, 18:20**)

Dragii mei cititori!

După ce am încercat să explic falsitatea ideii de „păcat original” folosind argumente logice și dovezi din Biblie (**Cartea sfântă a creștinilor**), nu mai există nicio îndoială că o asemenea idee nu a fost predicată de către Isus (**Pacea fie asupra sa!**) din moment ce contrazice învățăturile pe care el (**Pacea fie asupra sa!**) le-a adus, după cum este clar ilustrat de versetul de mai sus din Ezechiel. Dacă este astfel, atunci...

De unde provine ideea de păcat original?

[1] Ahmad Ibn Taymiyah (Allah să aibă milă de el!), Al-Jawab as-sahih liman badala dīn al-masih, vol. I.

[2] Musulmanii cred că Dumnezeu i-a revelat Tora Profetului Moise (Pacea fie asupra sa!), iar părți din aceasta au primit numele de Vechiul Testament, și Injīl-ul i-a fost revelat Profetului Isus (Pacea fie asupra sa!), iar părți din acesta au fost numite Evanghelia sau Noul Testament, drept călăuzire pentru popoarele lor. Cu toate acestea, numeroasele versiuni ale Bibliei existente astăzi au făcut dificilă decizia cu privire la care dintre acestea este cea autentică. Pentru mai multe detalii

cu privire la această chestiune, a se vedea Taha, Ezziah 'Ali (1987) - **Metodologia colectării Bibliei și a Sunnei**: un studiu comparativ, Kuweit, Dar-ul-Buhuth al-Elmiyya. A se vedea, de asemenea, Ahmed Deedat - Este Biblia Cuvântul lui Dumnezeu?, International Publishing House, 1982, p.1

[3] Ahmad Deedat, Crucifixion or Crucifiction?, International Islamic Publishing House, 1984, p. 2

[4] Adevărul evident, februarie, 1984, citat din cartea Crucifixion or Crucifiction? a lui Deedat, p. 5

[5] McDowell, Josh, Factorul învierii, în Deedat, 1984, p. 5

[6] Ibn Taymiyah, pp. 216-217

[7] Asemenea lucruri sunt interzise în Biblie. A se vedea Ezechiel (18:8). Mai mult decât atât, ei insistă în a acționa împotriva Evangheliei.

[8] Ibn Taymiyah, p. 216

[9] Nobilul Coran spune: „(...) ei nu l-au omorât, nici nu l-au răstignit pe cruce (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:157]

[10] Ibn Taymiyah, p. 216

[11] Ibn Taymiyah, p. 218

[12] Postul le-a fost prescris creștinilor în Biblie, care i-a instruit după cum urmează: „Când postiți, să nu vă luați o înfățișare posomorâtă, ca fățarnicii (...)” (Matei, 6:16)

Câți dintre creștini mai postesc astăzi?

[13] Ibn Taymiyah, p. 218

[14] Pentru mai multe informații cu privire la aceasta, vedeți Al-Minawi, Kauthar M. (1992), Drepturile copilului în islam, Riad, Safir Press

[15] Al-Faruqi, Ismail (1989), Către o teologie critică, către islamizarea disciplinei, Institutul Internațional de Teologie Islamică, p. 443

[16] Allah Preaînaltul spune în Nobilul Coran: „Spune (o, Mohammed): «Să caut eu un alt Domn în afară de Allah, când El este Stăpân peste toate? Niciun suflet nu va agonisi decât împotriva sa. Și niciun (suflet) purtător de poveri nu va purta povara altuia!» Și apoi la Domnul vostru se află întoarcerea voastră și El vă va vesti despre cele asupra cărora ați fost cu păreri diferite.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 6:164]